

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesarbeitsgericht – Niemcy) – ZS/Zweckverband „Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen” KISA, Körperschaft des öffentlichen Rechts

(Sprawa C-560/21, KISA) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuł 38 ust. 3 – Inspektor ochrony danych – Zakaz odwołania z powodu wypełniania zadań – Wymóg niezależności funkcjonalnej – Przepisy krajowe zakazujące odwołania inspektora ochrony danych bez ważnej przyczyny]

(2023/C 112/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesarbeitsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ZS

Strona przeciwna: Zweckverband „Kommunale Informationsverarbeitung Sachsen” KISA, Körperschaft des öffentlichen Rechts

Sentencja

Artykuł 38 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnego rozporządzenia o ochronie danych) należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że administrator lub podmiot przetwarzający mogą odwołać inspektora ochrony danych, będącego członkiem jego personelu, jedynie z ważnej przyczyny, nawet jeśli odwołanie nie jest związane z wypełnianiem przez niego jego zadań, o ile takie uregulowanie nie zagraża realizacji celów tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 24.1.2022.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Bremen – Niemcy) – LB GmbH./Hauptzollamt D

[Sprawa C-635/21 ⁽¹⁾, LB GmbH (Air loungers)]

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Wspólna taryfa celna – Nomenklatura scalona – Klasyfikacja taryfowa – Pozycja 9401 – Zakres – Nadmuchiwane sofy (air loungers)]

(2023/C 112/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: LB GmbH.

Strona przeciwna: Hauptzollamt D

Sentencja

Pozycję 9401 Nomenklatury scalonej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1821 z dnia 6 października 2016 r., należy interpretować w ten sposób, że nie obejmuje ona rodzaju nadmuchiwanej sofy, składającej się z wewnętrznej rury z tworzywa sztucznego i zewnętrznego pokrycia z materiału tekstylnego.

(¹) Dz.U. C 64 z 7.2.2022.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 9 lutego 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) – Łotwa) – „Druvnieks” SIA

(Sprawa C-668/21 (¹), „Druvnieks”)

[Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Wspólna polityka rolna – Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich – Wspólne zasady – Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – Artykuł 60 – Klauzula dotycząca przypadków obchodzenia prawa – Pojęcie „sztucznie stworzonych warunków” – Odrzucenie wniosku o przyznanie pomocy ze względu na sytuację, w której znajduje się przedsiębiorstwo należące do tego samego właściciela co przedsiębiorstwo ubiegające się o daną pomoc]

(2023/C 112/09)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Druvnieks” SIA

Druga strona postępowania: Lauku atbalsta dienests

Sentencja

1) Artykuł 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008

należy interpretować w ten sposób, że:

w sytuacji, w której przewidziane w przepisach krajowych przesłanki odrzucenia wniosku o udzielenie pomocy złożonego w ramach Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) są spełnione nie przez wnioskodawcę ubiegającego się o daną pomoc, lecz przez inne przedsiębiorstwo należące do tego samego właściciela co to ostatnie, którego działalność rolniczą przejął wnioskodawca, może wchodzić w zakres pojęcia „sztucznie stworzonych warunków” w rozumieniu tego artykułu, o ile, po pierwsze, z ogółu obiektywnych okoliczności wynika, że mimo formalnego przestrzegania warunków przewidzianych we wspomnianych przepisach cel sektorowego prawodawstwa rolnego nie został osiągnięty, oraz, po drugie, zostanie wykazana chęć uzyskania korzyści wynikającej z uregulowania Unii Europejskiej poprzez sztuczne stworzenie warunków jej uzyskania.

2) Artykuł 60 rozporządzenia nr 1306/2013 należy interpretować w ten sposób, że może być on stosowany w sytuacji, gdy na wnioskodawcę ubiegającego się o daną pomoc lub na jego właściciela nie została nałożona żadna kara administracyjna.

(¹) Dz.U. C 37 z 24.1.2022.